

dan Mand. Men den højtærede Justitsminister mente jo, at Læge Langhoff, der havde lagt sin Alkoholisme af, ikke kunde vedblive at være Distriktslæge, og saa er endda Morfinisme langt værre end Alkoholisme, medicinsk set. Sundhedsstyrelsen, der skal være Justitsministeriets medicinale Raadgiver, har naturligvis hovedsagelig kun set paa den medicinale Side af denne Sag, de mere juridiske Spørgsmaal overlader Sundhedsstyrelsen selvfølgelig til Justitsministeriet. Naar Sundhedsstyrelsen havde Betænkelse ved at indstille, at Langhoff skulde afskediges, var det naturligvis ud fra det rent medicinske Standpunkt, at Sundhedsstyrelsen skønnede, at Langhoff ikke i medicinsk Forstand var eller havde været Alkoholist, han var saaledes, at den Dag, han fik en Opfordring til at lade være med at drikke, kunde han følge denne Opfordring med det samme, og han har ikke drukket siden. Han havde altsaa ikke nogen Art Trang til at drikke, derfor skønnede Sundhedsstyrelsen rent medicinsk, at der fra et Lægestandpunkt ingen Grund var til at indstille ham til Afskedigelse. Hyad han ellers havde gjort, var Justitsministeren fuldt og helt bekendt med, saa kunde Justitsministeren handle, som han vilde selv. Men overfor de morfinistiske Læger er Forholdet et helt andet, der skal Sundhedsstyrelsen ogsaa skønne rent medicinsk, og der maa den komme til det Standpunkt, som Erfaringen har lært den, at Mænd, der ere eller have været Morfinister i højere Grad, de rette sig næsten aldrig nogen Sinde mere. Derfor maa Sundhedsstyrelsen anse det for sin Pligt at sige, at det er ganske uforsvarligt at ansætte Læger i ansvarsfulde Embedslægestillinger, umiddelbart efter at de paagældende have været Morfinister i høj Grad, og at det er ganske uforsvarligt at bibeholde Folk i Lægestillinger, naar de have været Morfinister i meget høj Grad, fordi der saa at sige altid kommer Tilbagefald, og fordi det viser sig, at disse Læger glide længere og længere ned. Det vil Justitsministeren kunne faa bekræftet af enhver Læge, der beskæftiger sig med disse Spørgsmaal. Derfor have vi gjort denne Indstilling fra Sundhedsstyrelsen, som vi selvfølgelig ikke have gjort med nogen Art af Glæde eller for at ramme nogen enkelt Mand, men fordi det var vor Pligt, naar vi vare Justitsministeriets medicinale Raadgivere. Naar der foreligger Klager over morfinistiske Læger, er det vor Pligt at sige til Justitsministeren: Disse Læger kunne ikke

beholdes i deres Embeder; vi vide efter de Undersøgelser, vi have anstillet, hvorledes det er gaaet andre morfinistiske Læger. Det er ikke i nogen som helst Henseende dikteret af noget som helst Ønske om at komme disse Læger til Livs. Tværtimod ønskede vi, at vi havde kunnet gøre en helt anden Indstilling om disse Folk. Men hvis vi ikke handlede saaledes, gjorde vi ikke vor Pligt som Justitsministeriets sagkyndige Raadgivere.

Justitsministeren mente, at Spørgsmaalet om Fejldiagnose havde spillet en væsentlig Rolle i denne Sammenhæng. Jeg maa derom sige, at Spørgsmaalet om Fejldiagnose har slet ingen Rolle spillet for Sundhedsstyrelsen i denne Sammenhæng. Det er et Spørgsmaal, som, hvis det kommer til at spille nogen Rolle, vil komme frem i den anden Sag, der eventuelt vil blive rejst mod disse Læger: Spørgsmaalet om at fratage dem jus practicandi. Der skal Sundhedsstyrelsen bedømme, om der er Fejldiagnoser af en saadan Art, at der er Grund til at skride ind mod disse Læger. Det staar jo i Loven, at hvis en Læge gør sig skyldig i grov Uduelighed, kan der skrides ind mod ham. Men overfor Spørgsmaalet om at indstille disse Læger til Afsked have Fejldiagnoserne aldeles ingen Rolle spillet for Sundhedsstyrelsen, thi Sundhedsstyrelsen har alene indstillet disse Læger til Afsked, fordi den var bleven bekendt med, hvor stort deres Morfinforbrug havde været tidligere, og hvorledes deres Tilstand havde været tidligere.

Det glædede mig meget at høre det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), idet jeg i Virkeligheden er ganske enig med ham i, at hvis denne Sag skulde drøftes rigtig til Bunds, saa maatte det ske i et lukket Folketingsmøde, hvor der ingen Tilhørere vare, fordi denne Sag ikke egner sig til offentlig Behandling, uden at man gør enkelte Mennesker saa stor Skade derved, at jeg ikke mener, man har Loy til at gøre det, førend denne Undersøgelse helt og fuldt ud er sluttet. Der var en anden Ting, som det ærede Medlem sagde, som jeg ligeledes mener er fuldstændig rigtig, nemlig at der i denne Sag maatte indsættes, hvad man kalder en Sættedommer. Etatsraad Hoff kan umuligt som Sundhedsstyrelsens Formand lede Undersøgelsen mod sig selv. Og Etatsraad Hoff kan heller ikke lede Undersøgelsen mod disse Læger, naar han offentlig har erklæret til Justitsministeren, at der ingen Grund var til en Undersøgelse, at Undersøgelsen om, hvorvidt disse Læger bør fratages jus practi-